

[Socialministeren.]

relativt høje Sats, vil kunne opnaa større Understøttelse end en forsikret med lavere Understøttelsessats i en anden Kasse.

Men naar man nu forlader denne Lov af 19. Oktober, naar man skal give en ny Lov, altsaa, naar man skal gaa over til en egentlig Krisehjælp, saa finder man ogsaa paa dette Punkt, at det er nødvendigt, at der finder en Udjævning Sted, en Udjævning af Understøttelsernes Beløb, og man har derfor foreslaaet, at Hjælpen til alle ikke-forsikrede skal være mindre end den vedtægtsmæssige Understøttelse, der ydes Medlemmer af Landets største Arbejdsløsheds-kasse for ufaglærte Arbejdere, nemlig Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse, men dog mindst skal udgøre $\frac{2}{3}$ af denne Hjælp, medmindre man staar overfor visse Arbejdsløsheds-kasser, der har en lavere Understøttelsessats for delvis betalende Medlemmer, for her er det nødvendigt at kombinere de ovenfor nævnte Regler med en Bestemmelse om, at Hjælpen ikke maa overstige den Understøttelse, som Ansøgeren vilde have kunnet opnaa gennem sit eget Fags Arbejdsløsheds-kasse; thi det kan stadig ikke være Meningen at belønne dem, der intet har gjort for selv at forsikre sig mod Arbejdsløshed. Men altsaa, naar vi ser bort fra disse sidste Tilfælde, hvor der maa foretages en Begrænsning af Hjælpen, for at denne ikke skal blive større end Hjælpen til de egentlig arbejdsløshedsforsikrede, vil Understøttelsen normalt udgøre mindst 1 Kr. 33 Ø. pr. Dag, $\frac{2}{3}$ af den laveste Understøttelsessats for vedtægtsmæssig Understøttelse til Medlemmer af Arbejdsmandenes Arbejdsløsheds-kasse, og altsaa under 2 Kr. pr. Dag. Som Følge heraf vil det ikke være rimeligt at opretholde den tidligere Bestemmelse om, at Kommunalbestyrelsen skal kunne beslutte yderligere at nedsætte Hjælpen for de ugifte arbejdsløse under 21 Aar.

Da det endvidere efter Loven af 19. Oktober har været Forudsætningen for Ydelsen af midlertidig Arbejdsløshedshjælp til ikke-forsikrede arbejdsløse, at Hjælpen kun skal være en Nødhjælp til Personer, der paa Grund af Arbejdsløshed staar uden Midler til at klare sig, har man jo i Cirkulæret fastsat, at der ikke kan ydes Hjælp til dem, der ikke er forsikrede og saaledes økonomisk stillede, at de under Arbejdsløshedsperioden paa anden Maade, selv eller ved Ægtefællens Bistand, ved Frigørelse af Kapital eller lignende indtil videre har det fornødne til Livets Ophold. Denne Betingelse har man af praktiske Grunde op- taget blandt Lovens Betingelser for Ydelse

af yderligere Krisehjælp, og samme Hensyn har ført til, at Sager angaaende Spørgsmaalet om, hvorvidt Betingelserne efter dette Punkt er opfyldt, udtrykkelig i Lovforslaget er angivet at skulle afgøres endeligt af Amtmanden, saafremt han er enig med Kommunen.

Endelig er det fastsat, at den ene af to samlevende Ægtefæller ikke kan oppebære Hjælp samtidig med, at den anden Ægtefælle oppebærer vedtægtsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse eller Hjælp i Hensyn til denne Lov i Lighed med, hvad jeg nævnte før.

§ 2 indeholder Reglerne om Tillægshjælp for Forsørgere. Efter § 1 er der fastsat en højere Hjælp for Forsørgere end for Ikke-Forsørgere; men for yderligere at imødekomme de tidligere anførte Betragtninger om Nødvendigheden af en Udligning og skabe større Retfærdighed indenfor de forskellige understøttede i det praktiske Liv er der taget Hensyn til Omfanget af vedkommendes Forsørgerpligt, idet § 2 bestemmer, at Understøttelserne suppleres med et Tillæg for hvert hjemmeverende Barn under 15 Aar. Denne Tillægssunderstøttelse har man fastsat til 30 Ø. pr. Dag og pr. Barn, ens for alle, der falder ind under Loven, hvad enten de er forsikrede eller ikke forsikrede. Som det fremgaar af Bilaget, regner man med, at denne særlige Tillægshjælp for Børn vil medføre en Udgift paa 680 000 Kr., men denne Udgift opvejes ved den foretagne Udligning af de højeste Understøttelsesbeløb.

§ 3 indeholder forskellige Regler om Forskud til Kommunerne og § 4 endelig Bestemmelser, der svarer til § 5 i Loven af 19. Oktober om Kontingenthjælp, dog med en enkelt Rettelse, hvorom jeg kan henvise til Bemærkningerne.

Hvad endelig Udgifterne angaar, hvorved jeg skal bemærke, at ogsaa denne Lov gælder til 1. Maj, antager Arbejdsløshedsdirektoratet, at Udgiften for Arbejdsløsheds-kassemlemmer vil ligge mellem 5 914 000 Kr. og 7 854 000 Kr., og efter de Indberetninger, man har faaet fra Arbejdsløsheds-kasserne, og under Hensyn til det formodede Børneantal mener man, at Tallet vil blive ca. 6 Mill. Kr. Med Hensyn til de ikke-arbejdsløshedsforsikrede regner man med, at Udgiften vil blive 1 928 000 Kr., saaledes at den samlede Udgift til begge Kategorier formentlig vil blive 7,9 Millioner. I disse Beregninger er der dog ikke taget Hensyn til Besparelser vedrørende unge ugifte under 21 Aar, heller ikke til Bestemmelsen om Nedsættelse for Ægtefæller i visse Til-